

ZLOUN • ZPRAVODAJ MĚSTA LOUNY 2/2022

Z Louň

Louňské monumenty – *Vodárenská věž*

**Zajímavá místa
v nejbližším okolí**

Archiv a muzeum v novém

Ohlédnutí za *Uábením*

Úvodník

Vážení Lounští, milí sousedé, dostává se vám do ruky další číslo našeho městského magazínu Z Loun, který pro vás již třetím rokem připravujeme společně s Městským informačním centrem. Jsem moc rád, že jste si na naše periodikum zvykli a dle vašich ohlasů se vám Z Loun prostě líbí.

Líbí se také odborníkům, po loňském ocenění v soutěži TURISTpropag získal lounský magazín v konkurenci více než dvou stovek titulů druhé místo v celostátní soutěži Městských zpravodajů pořádané společností CIVIPOLIS a Katedrou politických a ekonomických studií Univerzity Palackého v Olomouci v rámci Dnů dobré vůle na Velehradě.

Tím ale výčet našich letošních úspěchů zdaleka nekončí, Louny bodovaly

také ve svých tradičních disciplínách, třídění odpadu a budova plavecké haly. O těchto úspěších se dozvíte více v naší rubrice Střípky z města.

V aktuálním čísle najdete také reportáže z nové budovy archivu i zrekonstruovaného muzea. Milovníky výletů určitě zaujmou tipy na zajímavá místa v nedalekém okolí města. Nechybí ani tradiční rubrika Projednáno, rozhodnuto, vyřešeno. Rubrika K Věci naopak chybí. Důvodem jsou zářijové komunální volby, ve kterých kandidují i jiné subjekty, než ty zastoupené v zastupitelstvu, a byly by tak znevýhodněny.

Máme za sebou náročné období, také v našem městě jsme se během minulých čtyř let potýkali s oběma krizemi, opakovanou pandemickou i tou uprchlickou. V Lounech ale žijí lidé,

kteří dokázali, že jsou solidární, velkorysí a ohleduplní. Jen díky tomuto vašemu přístupu jsme zvládli všechna ta těžká období. Za to vám patří můj velký dík.

Louny jsou dobré místo k životu. Vlídne, přátelské, zelené a bezpečné. V komunálních volbách 23. a 24. září máte možnost zvolit zastupitele na další čtyři roky, prosím využijte ji a zvolte zástupce, kterým na našem městě skutečně záleží.

Přál bych nám všem klidnější období, než to současné končící, ale v Lounech to zvládneme.

V úctě

Pavel Janda, starosta vašeho města

04

Zajímavá místa v nejbližším okolí – Statek Slunečnice a Lužerady

14 Zloun sklízí úspěch v celostátní soutěži

16 střípky z města

30

Lounské monumenty – vodárenská věž

33 Otevření Discgolfru Pod Chlumem

34 Projednáno, rozhodnuto, vyřešeno

18

Vedení města rozpráví s lounskými seniory
Hráli jsme za město jako jeden tým – M. Zikmundová

21 Mám tisíce zážitků – F. Procházka

36

Ohlédnutí za Letním lounským vábením

38 Dětská strana

39 Křížovka

24

Oblastní muzeum v novém

26 Lounský archiv na nové adrese

29 Nové jméno pro Pavilon A

ZLOUN / MAGAZÍN MĚSTA LOUN
VYCHÁZÍ V LOUNECH 15. 9. 2022
VYDÁNÍ ŠESTÉ
VYDAVATEL: MĚSTO LOUNY (MIC LOUNY)
MÍROVÉ NÁM. 35 • 440 01 LOUNY
IČO: 00265209
EVIDENČNÍ ČÍSLO: MK ČR E 23896
REDAKCE: MIC LOUNY
EDITORKA: DENISA HART
TISK: TISKÁRNA K&B, s.r.o., MOST

Zajímavá místa v nejbližším okolí

Louny se svými dominantami, jako jsou střechy chrámu sv. Mikuláše, Žateckou branou, či záplavovým mostem směrem ke kopcům Českého středohoří, nejsou zdaleka vše, co tato část Poohří může svým návštěvníkům nabídnout.

Po několika pozvánkách na ty čelní z místních atraktivit jsme se v tomto vydání rozhodli pozvat turisty také na dvě místa s geniem loci, tajemnou krásou a vstřícností, které na ně čekají nedaleko městských hradeb, takřka „nadostřel“ od samotného města.

První místo, které jsem navštívili, je teprve nedávno otevřený statek **SLUNEČNICE** v nedaleké vesnici Mnichov, místo, které dýchá svěžestí a jógou, a jehož majitelky, Ivanka a Petra ADAMCOVY, vás rády ubytují, provedou či třeba jen občerství během výšlapu na nedaleký vrch OBLÍK.

Druhým z nich je malebná samota uprostřed chmelnic, proslulá již mezi našimi předky a nyní stále více využívaná jako netradiční místo svatebních obřadů, usedlost zvaná **LUŽERADY**.

Jak sami z rozhovoru s jejím majitelem Zdeňkem BAČKOROU poznáte, je to místo s láskou opečovávané, jehož návštěva ve vás jistě zanechá trvalou stopu.

Venkovská pohoda mezi levandulovými záhony – statek Slunečnice v Mnichově

Statek Slunečnice v nedaleké vsi Mnichov nemůžete minout. Vysoký úpravný štít typického venkovského statku se nachází na levé straně cesty ke kapličce na návsi a už z dálky vás osloví dřevěnou maketou stylizovaného mnicha. Vytesal ho Jan Týma ze Cvikova. Hned za branou nás uvítaly obě usměvavé spolujitelky statku, Petra Adamcová se svou maminkou Ivou.

Jak se to stane, že klenotnice a zubní technička s téměř čtyřiceti lety praxe ocitnou uprostřed Českého středohoří?

Petra: Náš mnichovský příběh začal tím, že jsme s mým bývalým manželem, Italem, hledali chalupu. Projeli jsme celé České středohoří, až jsme jednou vezli babičku na chalupu do Solopysk a díky objížďce jsme se dostali až sem do Mnichova. Najednou jsme vjeli do slepé ulice a viděli kapličku. Rozhlédli jsme se, co by se tady dalo koupit, a padl nám do oka bývalý objekt JZD. Stálo to trochu času a po dvou letech řešení dědictví původních majitelů jsme statek konečně koupili. Poté začalo projektování a období dlouhé přestavby statku, během kterého sešlo z původního plánu rekreačního objektu a bydlení pro celou rodinu. Já se poté vrátila po 18 letech z Itálie za maminkou do Čech. Po nepříznivém období covidu jsme letos v lednu statek otevřeli pro veřejnost.

Jaká je atmosféra statku nyní, v hlavní turistické sezoně? Co návštěvníkům letos nabízíte?

Petra: Již nyní probíhají semináře jógy, besedy, máme za sebou první svatby a návštěvy na kratší či delší pobyty. Nabízíme ubytování se snídaní, občerstvením, mimo jiné také vynikající kávu. (za redakční tým můžeme potvrdit)

Zároveň statek dále upravujeme a zvelebujeme, v hlavní budově i přilehlých pozemcích je stále co dělat. Máme i velké plány do budoucna. Chystáme například kurzy vaření, které bychom

chtěli zaměřit na italskou kuchyni, seafood, staré italské recepty, pastu apod. Jsme připraveni na nejrůznější soukromé akce, firemní večírky, oslavy narozenin. Přes silnici budujeme také naši minifarmu, kde se v současné době staráme o 32 kachen, 3 husy landěské, 14 slepic, kohouta a stále čerstvě vylíhnutá kuřátka. I na farmě stále budujeme prostorné výběhy pro naše zvířátka a plány a sny si pořídít poníka a koně jsou pro nás velikou výzvou.

Statek, prosvícený levandulovými záhony, které Petra využívá v další oblasti svého podnikání, tvorbu vyšivaného textilního zboží, již z dálky láká také turisty, putující touto trasou přes vesničku na vrch Oblík.

Otvíráte náruč statku také těmto náhodným pocestným?

Petra: Ale samozřejmě, kdykoliv je poutač venku, zastavte se po cestě na Oblík na kávu nebo levandulovou limonádu či domácí koláč. Rádi přivítáme kohokoliv, kdo podobně jako my kdysi do Mnichova přichází poprvé.

Osobitý duch interiéru a nádherné společné prostory přízemí doplňuje galerijní část schodiště s nabídkou obrazů Petry Adamcové i jejich uměleckých kolegů. Také ubytovací část, tvořená tradiční sázkou na bělostné textilie a přírodní dřevo, v některých pokojích s přiznanými původními nápisy na krovech, láká k venkovské turistice a najdete zde příjemné otevřené

mezonetové pokoje pro 3-11 osob. Celková kapacita pensionu je 20 lůžek. Pokoje jsou řešeny mezonetově, ideální pro rodiny s dětmi, nebo skupiny přátel. V přízemí ubytovny je citlivě zrekonstruovaná bývalá stáj, kde najdete v tuto chvíli společenskou místnost s plně vybavenou kuchyní pro přípravu snídaní a podávání občerstvení ve formě kvalitního vína a mimo jiné i levandulových limonád. U recepce je i malé atrium – prostor pro odpočinek, čítárnu a sociální zařízení.

Součástí prostor je také malý krámk, ve kterém Petra Adamcová nabízí své vyšívané textilie. Levandulové mikromasážní wellness polštáře vyšívané a šité na zakázku.

Paní Ivanka je bezesporu dobrým duchem statku. Zeptali jsem se jí na její roli na Slunečnici:

Od otevření statku v roce 2017 do prosince 2021 jsem měla statek otevřený jen pro vlastní akce a semináře

osobního rozvoje, ale moje dcera Petra se vrátila z Itálie a převzala si veškerý provoz pod svou režii. Já se starám o zahrady a pomáhám finančně mé dceři s dokončením stavby. Žijeme tu spolu a pomáháme si ve všem, co je potřeba. Tak jak by to v rodině mělo být.

Dalším obyvatelem statku je partner Petry, Milan Orlej, původem z východního Slovenska a to z Humenného, dříve zaměstnaný v kanceláři jako pojišťovací agent, dnes nadšený farmář a fotograf. Jak říká Petra, fotograf na místě se moc hodí na dokumentování akcí, svateb ale i rodinné, párové nebo produktové focení.

kontakt:

recepce@statekslunecnice.com

608 221 828

Seznam akcí najdete na

www.statekslunecnice.com

Foto: M. Orlej, D. Hart, Archiv Statku Slunečnice

Za romantikou do Lužerad

Kouzelným duchem vás upoutá i druhý z nedalekých skvostů, ukrytý mezi chmelnicemi, historická usedlost Lužerady, oblíbené výletní místo lounských i „přespolních“. Požádali jsme jeho majitele, Zdeňka Bačkoru, o povídání o jeho historii a plánech do budoucna.

**Přibližte nám, prosím, v krátkém me-
dailonku usedlost Lužerady.**

Přiblížit Lužerady lze v několika rovinách, začal bych první zmínkou o nich, od té letos uplynulo 708 let, nicméně historie tohoto místa bude ještě o něco delší, z této doby se nedochovalo příliš informací a tak lze jen spekulovat, co zde tenkrát bylo. Pravděpodobně osada čítající několik stavení. Svědčí o tom části základů rozesteté po celém prostoru dvora, narážím na ně poměrně často při výkopových pracích. Dokonce se mi stalo, že jsem zhruba v metrové hloubce našel několik střepů keramiky, navíc v místě, kde bych to nečekal, před stodolou, tam kde jsou stoly pro hosty našeho občerstvovacího okénka. Doufám, že mi zde po přečtení tohoto článku nezačnou norovat amatérští archeologové. Lépe zmapovaná už je doba, kdy zde Schwarzenbergové měli hájovnu, to

už se bavíme o 18. a 19. století, šlo o malé stavení, které bylo méně než poloviční oproti dnešní hlavní budově. Když jsem loni dokončoval elektroinstalaci, tak jsem kolem dokola nynější největší místnosti narážel na zazděná okna, na půdě je patrný dřívější štít domu, takže mám dokonalou představu o velikosti původního domku. Tou dobou už tu zcela jistě stála i naše stodola, v části, kde je dnes výdejní okénko tenkrát býval hospodářský dobytek. Doba se dost změnila. Z hájovny se přestavbou na začátku 20. století stala výletní restaurace, ta v roce 1922 připadla městu, a ve 30. letech ji kupuje hostinský Ibl. Tady by se dalo říct, že se začíná psát i můj příběh a to zhruba 50 let před tím, než jsem se narodil. Hostinský Ibl byl strýc mojí babičky, ta sem jako malé děvče chodívala pomáhat a příběhy z té doby mi o těch pár desítek

let později barvitě vyprávěla před spaním. Hostinský Ibl byl posledním, kdo na dlouhá léta v Lužeradech natočil pivo. V roce 1968 prodává stavení, které v té době už sloužilo spíše jako statek, své neteři – mojí babičce a jejímu manželovi, Zdeně a Jaroslavu Sedlákovým, kteří se sem téhož roku se svými dvěma syny a pětiletou dcerou Evou stěhují. Opravila se střecha, přivedla elektřina, oplotil pozemek a dům dostal „krásnou“ a v té době moderní břizolitovou omítku.

Jak se současný majitel usedlosti ocitl uprostřed chmelnic a stal se „pánem Lužerad“?

Jak jsem se ocitl v Lužeradech? Já jsem se sem prostě narodil. To pětileté děvče, které se do Lužerad v roce '68 přistěhovalo, byla moje máma. Přišel jsem na svět v roce 1983 a středem mého světa se ve chvíli, kdy jsem ho začal trochu lépe vnímat, staly právě Lužerady. Sem jsem jezdil za babičkou a dědou. Snad každému z nás v dětství vyprávěli pohádky, já měl to štěstí, že

jsem si na věci z těch pohádek mohl sáhnout, já v těch pohádkách prožil celé dětství. Byly to krásné časy a babička byla skvělá vyprávěčka.

V jakém stavu se usedlost nacházela, co všechno bylo potřeba dobudovat?

Bohužel všechny pohádky jednou končí, v roce 1995 zemřel děda, mně bylo 12 let a cítil jsem za povinnost babičce se vším pomoci. Nikdy mi nikdo nebránil v tom, co jsem v Lužeradech prováděl, jako klukovi mi říkali „ředitel Lužerad“ no a já byl na to hrdý, ačkoli to bylo spíš hanlivé. A tak se začalo uklízet, tou dobou z verandy domu nebylo vidět na plot směrem k cestě, nebylo vidět ani na stodolu, vše bylo zarostlé křovím, všude byly hromady škváry, písku, kamení. Proběhly částečné opravy, peněz moc nebylo, materiálu také ne, ale zub času se chvíli neměl do čeho zakousnout.

V roce 2011 začínám uvažovat o širší rekonstrukci. Rodiče mi přenechali polovinu Lužerad a já s mámou probírám, kde začít a co je potřeba udělat.

V roce 2012 se mi hroutl svět, mamka podlehla po statečném boji zákeřné nemoci. Co teď budu dělat? Otázka, na kterou nacházím odpověď hned. Z krátké rodinné rozpravy vyplývá, že zdědím druhou polovinu Lužerad a já „šlapu na plyn“. Přichází další otázka, kde na to vzít, odpověď jednoduchá: zkusím obnovit tradici, splním si sen, oživím pohádky. zkusil jsem, povedlo se. V květnu 2018 otevíráme výčep u stodoly, v červnu pořádáme Folkový večer (v pořadí už druhý, první se uskutečnil v září 2017 v podstatě na zkoušku, tady, právě tady se po dlouhých desetiletích začalo v Lužeradech zase točit pivo), v srpnu 2018 první svatba, která byla plánovaná rok předem. Kamarád mě oslovil na fotbalovém turnaji, já řekl proč ne, udělám pár fotek a dám je na facebook. Netušil jsem, že tímto založím novou tradici a při počtu svateb, které se za následující 4 roky u nás uskutečnily, je to už doopravdy tradice jak řemen. Samozřejmě to přineslo nějakou korunu a já vše, co zde vydělám

odevzdávám zpět tomuto místu nebo takhle spíš, úplně vše co vydělám zde odevzdám, popravdě je to velmi drahý koníček. Ale ty výsledky, ten pocit, když odvrátíte zkázu a vdechnete nový život něčemu na co po léta beznadějně zíráte, to prostě za to stojí. Víceméně nebuduju nic nového, jen opravuji.

Lužerady dnes tvoří 5 částí, hlavní budova – zde máme technické zázemí, privátní pokoje a pokoj, který slouží pro přípravu nevěsty, dále stodola jejíž součástí je výčepní okénko a je v ní prostor určený zejména pro rauty, pak zde máme Flekovnu – nově zrekonstruovaný dřevěný altán (pojmenovaný pravděpodobně po K. Flekovi, kapelníkovi střelecké hudby), zde se ponejvíce vybavují hostiny, dále máme veliký prostor dvora s venkovním posezením a nakonec je zde torzo největší, ale o dost zchátralější stodoly (bílé pilíře s červenou zdí), to je prostor, který mě nenechává v klidu a já tu něco vytvořím. Co to bude? Nechte se překvapit.

Jak moc vás v rámci zákazu konání akcí postihla kovidová doba?

Vůbec. Nám ta doba vlastně pomohla. Zní to dost divně, ale vysvětlím to. Lidé, kteří nikam nemohli, začali pendlovat po periferii města, začali objevovat místa po okolí, kde nikdy nebyli a my pro mnoho z nich takovým

místem byli. Navíc jsme měli okénko a dobré pivo, což se v tu dobu stalo velmi vyhledávanou kombinací.

Které z akcí považujete za své srdeční a nejvíce povedené?

Já prožívám každou akci stejně, ať je to svatba, kulturní počín nebo oslava narozenin, jsem puntičkář a vždy jsem nervózní, mám vyšší tlak, takže srdeční jsou do jedné všechny.

Teď vážně, stala se mi taková věc, stal jsem se otcem dvou dětí a nějak jsem vyměknul, za mě je top Lužeradský dětský den.

Které naopak opakovat nechcete (pokud jsou takové)?

Akce vichřice, tak té bych se docela vyvaroval... můžu Vám říct, že když máte společnost 140 lidí a přijde marast, který se prohnal přes Lenešice a přes nás letos na jaře, tak Vám není zrovna dobře. Měl jsem strach o každého z nich a jako zázrakem se nikomu nic nestalo. Navíc byli skvělí! Jinak zatím není nic, co bych rád neopakoval.

Lužerady jsou navíc velmi oblíbeným místem pro konání svateb, jak moc jste v letošním roce vytíženi?

Vytíženi jsme maximálně, od dubna do října každý víkend svatba nebo oslava, občas něco v týdnu, brzy nás čeká např. Den chmelařů.

Při pohledu do kalendáře mám pocit, že příští rok to bude obdobné.

Co byste sobě i usedlosti přál do budoucna, jaké máte aktuální plány, na co se těšíte?

Co bych si přál? Hlavně zdraví a po těch událostech posledních let a měsíců velkou porci klidu a pohody pro všechny. No a taky pořádnou cestu. Pro nás, pro sousedy ze zahrádek, pro naše hosty. Kdybych vybíral pětikorunu od každého, kdo mi řekne, že ta cesta k nám je hrozná, tak bych snad vydělal víc než na pivě.

Plány jsou, ale já je tak nějak ze zvyku nikdy nesdělují předem, nechte se překvapit.

Na co se těším? Na to, až jednou bude hotovo a to nebude asi nikdy, takže se

mám pořád na co těšit. Do budoucna budu muset trochu zpomalit, více se věnovat rodině a trochu si odpočínout, posledních 10 let byl pro mne doopravdy velký kolotoč.

Kontakty: Fb Lužerady, www.lužerady.eu

A Vaše závěrečná pozvánka?

Dobré pivo, výborné klobásy, švestková limonáda, skvělé víno a luxusní točené prosecco, samozřejmě i mnoho dalšího. Navíc stále půjčujeme nafukovací čluny a kdo nejel u nás po Ohři, netuší co je v Lounech romantika.

Magazín *Zloun* sklízí úspěch v celorepublikové soutěži tištěných zpravodajů

Po loňském ocenění v Soutěžní přehlídce turisticko-propagačních materiálů Turistpropag, kde náš magazín společně s letákem Město Louny informuje získal 2.–3. místo, se jedná již o druhou trofej v soutěži tištěných periodik. V letošním, již 11. ročníku celostátní soutěže „O NEJLEPŠÍ MĚSTSKÝ ZPRAVODAJ 2021“, pořádaném společností CIVIPOLIS, byl při slavnostním vyhlášení dne 4. července u příležitosti Dnů lidí dobré vůle na Velehradě oceněn 2. místem.

Do soutěže zaslalo své zpravodaje celkem 227 obcí a měst, ze kterých sedmičlenná odborná porota určila celkové pořadí.

O první trojici se náš městský magazín dělí s podkrkonošským Pilníkovem a zpravodajem města Kolína. Jelikož se jedná o ročník, ve kterém naše informační centrum převzalo vydávání časopisu, těší nás toto ocenění dvojnásob.

V tomto roce bylo oproti jiným ročníkům přihlášení zúženo na tištěná periodika, tedy ačkoliv také náš magazín vychází následně v elektronické podobě, opakovaně porota zdůraznila potřebu cílení městských zpravodajů na tradiční, nejen starší čtenáře a potřebu komunikovat důležitá témata papírovou formou.

Členové poroty také ocenili úroveň časopisu v návaznosti na nejmenší

počet osob v redakčním týmu. ZLoun pro vás připravují čtyři osoby, tedy redaktor, fotograf, grafik, připravující podklad do tisku a pracovník inzerce. Ve srovnání s některými oceněnými obecními listy se jedná zhruba o třetinový počet spolupracovníků.

Děkujeme všem našim jeho příznivcům, JSME RÁDI, ŽE NÁS ČTETE!

A kdo je vyhlášovatelem soutěže?

Tradiční soutěž „O NEJLEPŠÍ OBECNÍ A MĚSTSKÝ ZPRAVODAJ“ vyhlásila letos již po jednaté Katedra politických a ekonomických studií Univerzity Palackého v Olomouci, Civipolis o. p. s., SMARV o. p. s., Angelus Aureus o. p. s. spolu se Sdružením místních samospráv ČR.

Do soutěže jsou předávány všechny výtisky daného periodika, tak, aby porota mohla hodnotit také jeho celkový vývoj a směřování.

Za spolupráci na jeho přípravě velmi děkujeme Produkuje s. r. o., kteří s námi stáli u jeho vzniku a prvních čísel, SHade Design, kteří navrhli jeho grafickou podobu a Tiskárně K&B, s. r. o. Most, která náš magazín po celou dobu jeho trvání tiskne.

dH

Známe vítěze soutěže o nejlepší zpravodaj roku 2021

Obec Hrdějovice na jihu Čech a město Pilníkov v Královéhradeckém kraji vyhrály soutěž o nejlepší obecní či městský zpravodaj roku 2021, která se konala už po jedenácté. Sedmičlenná porota udělila také cenu za nejlepší příspěvek a cenu nejlepšímu zpravodaji DSO či MAS. Vítězové si převzali ocenění na slavnostním vyhlášení, které se konalo v pondělí 4. července na Velehradě u příležitosti Dnů lidí dobré vůle.

Kategorie obecních zpravodajů

1. místo: Hrdějovické listy (vydává obec Hrdějovice – Opatovice na Českokobudějovicku)
2. místo: Ostopovický zpravodaj (vydává obec Ostopovice v okrese Brno – venkov)
3. místo: Kanické listy (vydává obec Kanice)

Kategorie městských zpravodajů

1. místo: Pilníkovský zpravodaj (vydává město Pilníkov v Královéhradeckém kraji)
2. místo: časopis Zloun (vydává Infocentrum Louny v Ústeckém kraji)
3. místo: Zpravodaj města Kolína

Kategorie MAS

Vítěz: Zpravodaj MAS Posázaví

Kategorie Nejlepší příspěvek

Vítěz: Článek Jak šel dobrý muž kolem aneb Goodman ve Zdicech, Zdíbský zpravodaj 6/2021

Čestné uznání

Zdíbský zpravodaj, Čeladenský zpravodaj, Telnický zpravodaj, Mořický občasník, Bochořský zpravodaj, Rapotínské noviny, Vřesinské noviny, Starobělský zpravodaj, Zpravodaj města Uherské Hradiště, Noviny města Český Krumlov, Klatovský zpravodaj, Šenovské listy, Přeštické noviny, Mozaika – Toulky časem a krajinou Kájovska

Gratulujeme vítězům a děkujeme všem za účast.

STŘÍPKY Z MĚSTA

LOUNY SKLIDILY ÚSPĚCH V SOUTĚŽI VE SBĚRU ELEKTROZAŘZENÍ

Po dvouletém přerušení způsobeném pandemickými opatřeními se letos opět mohli sejít vítězové na společném vyhodnocení soutěže ve sběru použitého elektrozařízení vyhlášené Ústeckým krajem a Kolektivním systémem ASEKOL v sále ústeckého hotelu Větruše.

Po našich předchozích umístěních v soutěži třídění odpadu „Skleněná popelnice“ (2018 – 1. místo, 2019 – 5. místo, 2020 – 3. místo) převzal nyní místostarosta města Vladimír A. Hons „Ocenění za prvenství ve sběru vysloužilého elektrozařízení v roce 2021 mezi městy Ústeckého kraje s počtem obyvatel nad 15 000“. Na každého lounského občana tedy v přepočtu vychází 3,209 kg vybraného použitého elektrozařízení, což je dalším dokladem toho, že se v Lounech ke svému prostředí i přírodě nechováme zcela jistě macešsky.

MANTINELY NA ZIMÁKU

Ledová aréna našeho města, zimní stadion, má od poloviny srpna nové mantinely. Lounští hokejisté i krasobruslařky z HC Slovan Louny tak získali další vylepšení svého působiště. Od 20. srpna byla zahájena další sezóna bruslení pro veřejnost. Pro více informací navštivte www.lssa.cz

DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO – TŘETÍ OCENĚNÍ PRO MĚSTSKOU PLAVECKOU HALU

Po ocenění tituly „Stavba roku ČR 2021“ a „Stavba Ústeckého kraje 2021“ získala Městská plavecká hala v letošním 12. ročníku prestižní oborové soutěže „Dřevěná stavba roku 2022“ pořádané „Nadací pro dřevo“ v kategorii „Velké dřevěné konstrukce – realizace“ postup mezi tři finalisty. A to hned dvakrát – jak v hlasování odborné poroty, tak i v hlasování veřejnosti! Vítězem v přihlášené kategorii se stala stavba Šébr – lávka přes Stožické sedlo. Slavnostního vyhlášení soutěže, které se konalo v reprezentačních prostorách Autoklubu České republiky v Opletalově ulici v Praze na Novém Městě, se za autory projektu z architektonické kanceláře dkarchitekti s. r. o. zúčastnil Ing. arch. Filip Malý spolu s místostarostou Loun Mgr. Vladimírem A. Honssem.

Všech 73 soutěžících staveb tohoto ročníku najdete v „Galerii dřevěných staveb“, kde si můžete prohlédnout nejen popis jejich konstrukce, ale též příběh díla a videodokumentaci včetně výkresů povinných i nepovinných.

DALŠÍ ZE SETKÁVÁNÍ

V rámci projektu SetkáváníLouny.cz proběhlo v druhé polovině srpna další kolo veřejných diskusí občanů se zastupci radnice. Během šesti setkání v různých částech města přednesli občané okolo stovky podnětů, které bude radnice následně řešit.

50 LET PARTNERSTVÍ S ZSCHOPAU

Po červnových oslavách půlkulového výročí partnerství města Louny a Zschopau v Sasku, organizovaných lounským informačním centrem na Mírovém náměstí pokračoval seriál vzájemného setkávání také na srpnových Zámecko – střeleckých slavnostech v Zschopau, kterého se účastnil jak starosta města, tak lounští občané, kteří využili možnosti společné dopravy v rámci autobusového zájezdu na tento pravidelný letní festival.

MÍSTOSTAROSTOVÉ NA NÁVŠTĚVÁCH DALŠÍCH PARTNERSKÝCH MĚST

Také oba lounští místostarostové, Vladimír A. Hons a Milan Rychtařík, v srpnu navštívili další z partnerských měst, slovenský Lučenec. Součástí návštěvy byla účast na tradiční akci Hodovanie, křest knihy „Osobnosti Novohradská“ a účast v porotě o nejlepší guláš. V. A. Hons následně za město Louny položil kytici k památníku bitvy u Lučence.

V závěru měsíce srpna poté následovala návštěva francouzského Veneux-Les-Sablons, která tradičně obsahovala účast na tamním filmovém festivalu Paradiso a Festival sýra a vína.

STŘÍPKY Z MĚSTA

KAMILA KRPOVÁ ŠESTÁ NA JUNIORSKÉM MS

Lounská veslařka reprezentovala Veslařský klub Ohře Louny a celou Českou republiku na juniorském mistrovství světa v italském Varese, když si spolu s posádkou reprezentační osmiveslice dojezdila pro 6. místo v celkovém umístění. V příštím roce spadá svým věkem stále ještě mezi juniory, tudíž můžeme očekávat další podobné sportovní úspěchy a držet louské veslaře palce.

NAVÝŠENÍ KAPACIT DĚTSKÝCH SKUPIN VE MĚSTĚ

5. září došlo k slavnostnímu otevření dětské skupiny pro dvě desítky dětí při Mateřské škole Fügnerova v Lounech. Nese název KLUBÍČKO, znamenala velký zájem a v současné chvíli je její kapacita již naplněna. Louny také podpořily otevření dětské skupiny SEMIKRÁSKA v Topolové ulici. Také díky těmto dvěma skupinám je kapacita zařízení pro předškolní děti dostatečná.

VÝZNAMNÉ JUBILEUM LETCE FRANTIŠKA FAJTLY

Generálporučík František Fajtl, stíhací pilot RAF a Armée de l'Air, od podzimu 1943 velitel 313. Československé stíhací perutě, účastník Slovenského národného povstání, rodák z nedalekého Donína, by dne 20. srpna oslavil 110. narozeniny. František Fajtl je nositelem Řádu Bílého lva, Řádu Milana Rastislava Štefánika a britského DFC. Čestným občanem města Loun se stal 29. 3. 1990. Na jeho počest mají v názvu jméno OA a SOŠ gen. F. Fajtla i Park generála Fajtla v Lounech.

SETKÁNÍ KE 110. VÝROČÍ NAROZENÍ OTAKARA JAROŠE

1. srpna se ve městě uskutečnilo několik vzpomínkových akcí, které si připomněly 110. výročí narození lounského rodáka a čestného občana Loun kapitána in memoriam Otakara Jaroše, československého důstojníka, účastníka zahraničního odboje, který padl v bitvě u Sokolova. Zúčastnili se jich za účasti veřejnosti také zástupci společenských organizací, badatelů, studentů a příslušníků čestné stráže z Muzea československého opevnění.

RODÁCI MĚSTA MAJÍ NOVÉ VEDENÍ

Před 76 lety 21. července 1946 byl v Praze založen Spolek rodáků a přátel města Loun a okolí, který jako dnes jedna z mála takto zaměřených dlouhodobých organizací v celé České republice cíleně šíří povědomí o vývoji a současném stavu našeho města.

Za svoji obětavou a náročnou práci ve funkci předsedkyně Spolku byla oceněna paní Alena Kadlecová titulem Čestná předsedkyně, a tím se zařadila jako první žena v historii Spolku po bok předchozích

Čestných předsedů Ing. Josefa Vihana, Ing. Bohumila Jelena a doc. Dr. Ing. Vladimíra Valtera, Dr.Sc. Nyní doznal Výbor Spolku změny a v dalším období se stal jeho předsedou Mgr. Vladimír Antonín Hons.

Hráli jsme
pro město
všichni
za jeden tým
*Milena
Zikmundová*

Paní MILENA ZIKMUNDOVÁ je významnou osobností našeho města, bývalou místostarostkou a radní, jezdkyň, trenérkou, rozhodčí a komisařkou jezdeckého sportu, dlouhá desetiletí také duší lounského jezdeckého klubu BON Equi Club LOUNY.

Nejen pro to vše a společnou právnickou profesi, ale především pro její laskavost a vstřícnost při každém setkání s ní, si ji jako partnera pro svůj rozhovor vybral starosta města, PAVEL JANDA. S paní Milenou je zkrátka vždy „milo“.

PJ: *Paní Zikmundová, velmi rád se s Vámi opět setkávám, můžeme dnes spolu popovídat o městě, o jeho správě, Vašich postřezích z poslední doby, o jezdeckví...*

Jak se Vám žije v Lounech, jaké jsou klady a záporny života ve městě?

MZ, s úsměvem: V tomto já jsem narostla neobjektivně, protože jsem se tady narodila a až na drobné pauzy, kdy jsem studovala, tady nepřetržitě žiju a přeju si, abych zde i zemřela. Já mám to město prostě ráda, protože má svůj vlastní charakter. Žije se mi zde hezky.

PJ: *Pojďme o kousek zpět, předtím, než jste se stala místostarostkou, pracovala jste jako podnikový právník porcelánky.*

MZ: Začínala jsem jako podnikový právník na Počeradech, což byla úžasná škola. Jednalo se o velké spory a já tak jezdila po celé republice a bylo to fajn. Práva jsem začínala až díky roku 1968 – předtím jsem neměla šanci se někam dostat. Na Počerady jsem nastoupila jako dělnice v provozu, na chemické úpravě vody. To bylo pro vztah s ostatními zaměstnanci velmi důležité – znali mě v montérkách, a proto mi věřili i nadále a komunikace tak byla daleko přátelštější. Následně jsem měla nějaké zdravotní komplikace a též dojždění bylo složité, proto jsem začala pracovat pro Severočeské pivovary. Tam to bylo zajímavé tím, že jsme měli celokrajskou působnost – tehdy ještě severočeský kraj včetně Liberce. Jako nepivaři mi

zkráj stále všude nalévali pivo, patřilo to k věci. Až když jsme se lépe poznali, řekla jsem narovinu, ať mi nedolévají. Následně, když jsem odešla do penze v roce 1989, působila jsem ještě v JZD Dobroměřice, také na pozici právníka.

PJ: *Zavzpomínáte pro nás na své politické roky?*

MZ: Jsem pyšná na to, že zde v Lounech od začátku bylo politické pouze ustavující zasedání zastupitelstva města – tam byla politika krutá – o všechny možné posty, počty lidí v radě a předsedy jednotlivých komisí a tak dále. To muselo být předjednané a bojovalo se hodně, ale tím to skončilo. Dále už se bojovalo za Louny. Štval mě kolega Rybák – ne proto, že s něčím vystoupil, ale proto, že míval pravdu.

PJ: *Dodneška to tak je, ale když člověk pojme obsah a formu, tak jsem rád, že pana Rybáka v první lavici mám, když navrhuji něco procedurálního, vždy obrátím svůj zrak k němu.*

MZ: To ano, ale bylo vždy hloupé sklopit uši a uznat, že má pravdu. Byly to vždy jen formality – špatně formulované usnesení a podobně.

PJ: *S tím souvisí i to, proč jsem Vás poprosil o rozhovor, protože jste jediná občanka města, která mi online glósuje zasedání zastupitelstva po SMS, za což děkuji.*

MZ: Asi dvakrát jsem se dívat zapomněla, ale jinak mi to nedá, pořád mě politické dění zajímá. Jsem Louňák závislý na městě a byla jsem vždy srdcař pro všechno, co jsem dělala. Mám Louny ráda a je mi líto, když se dějí věci, s kterými se neztotožňuji – a je jich dost. My jsme pro město hráli všichni jako jeden tým, včetně třeba Zdeňka Suchana, to byl zapřísáhlý tahoun, který nadělal spoustu práce bez ohledu na jeho stranickou příslušnost. Musím říct, že to byl pro řadu věcí

iniciátor, který znal Louny a věděl, co potřebují.

PJ: *Pan Suchan byl též v radě, což je zřejmé z dokumentu pana starosty Volkmana, kde říká, že mu občas někdo v ODS vyčítal, že si udělal, dá se říci, takovou Národní frontu v Lounech, načež pan Volkmann s úsměvem odvětil, že to bylo jednak fajn, ale hlavně to fungovalo. Dnes kdyby si dal člověk opozičního zastupitele do rady, bude vláčen tiskem – přitom v té době to bylo myšleno pouze tak, aby byla i opozice blíže začleněna do chodu.*

MZ: Nyní, z pozice běžného diváka, není možné prostřednictvím videozáznamu vidět na jednotlivé zastupitele. Vždy se mi líbilo sedět na pódiu ne proto, že jsem seděla nahoře, ale proto, že jsem všem zastupitelům viděla do obličejů, což je zajímavé pozorovat.

PJ: *Co soudíte o dnešní proměně politiky? Co je jinak oproti vašim politickým létům?*

MZ: Za nás to bylo spíše pro věc. Dnes je to pro politiku a sebezveřejnění. Dnes se každý potřebuje

předvádět a já nevím, co z toho má. Každý potřebuje, aby byl hodně vidět, hodně slyšet a není vůbec důležité, co povídá, alespoň na mě to dělá ten dojem. Lidé se vzájemně zdržují, nejedná se věcně, pořád se točí kolem věcí, které byly řečeny už několikrát, stále se opakují a kradou čas všem kolem sebe, což není dobrá známka politiky. Jestliže jsem placená z prostředků všech lidí, měla bych méně mluvit a více pracovat. My jsme si v podstatě, když to zjednoduším, mohli dělat, co jsme chtěli – zkrátka to, co jsme uhlasovali v zastupitelstvu. Dnes nad vámi visí nebezpečí toho, že vás budou žalovat, protože jste například něco prodali moc levně, nebo že někoho znáte.

PJ: Kdybyste se zítra vrátila na radnici v pozici místostarostky, co byste mi poradila?

MZ: Já bych především neradila, protože jsem obecně nerada radila. Já jsem spíše něco navrhla a chtěla prodiskutovat. Každopádně vidím takové 3 nejvíce probírané okruhy věcí – parkování, lékaři a místní autobusová doprava. Město se nám rozšířilo na jih a ta část Louny za

chmelárnou nebo nahoře kolem „Zlodějky“, řekněme kolem Zeleňského náměstí, je neobsloužená – za zvážení by tak stálo zřízení další autobusové linky či rozšíření té stávající. Dále by se zde mělo, byť to není plně úlohou města, zřídit nějaké pořádné zázemí pro lékaře – dělají to tak i jiná města.

PJ: Ano, byla zveřejněna výzva pro obvodní lékaře a pediatriy ve formě finanční pobídky do výše 250.000 Kč a vypadá to poměrně nadějně. Parkování je také stále projednávanou věcí a dá se předpokládat, že bude do budoucna nutné přemýšlet o zřízení zón či zpoplatnění každého dalšího auta v domácnosti.

MZ: Bydlím v centru města a z důvodu špatné přístupnosti či nepřehlednosti situace, vinou zaparkovaných aut, mi již 2x nevyvezli popelnici. Ulice jsou plné, avšak například Komenského náměstí je, i přes nízkou cenu parkovného, prázdné. Dále mě napadá, že v centru města není jediné dětské hřiště – nejbližší je na Tyršově náměstí. Svého času jsem navrhovala, což vůbec neprošlo, udělat hřiště na volném prostoru vedle synagogy.

Dále bych doporučila, aby se pro budoucí investice nezapomínalo na vodní prvky, které osvěží vzduch a zajistí tak lepší dýchání – bohatě postačí pouze dlaždice, ze kterých bude tryskat voda. Zeleň považují za automatickou – Louny jsou hodně zelené a je to dobře. Zachovat zeleň je nákladné, ale stojí to za to. Také mě napadá otázka, proč je chodník, za předpokladu, že má být využíván chodci, uzpůsoben pro auta – a značky v polovině chodníku se technikům také moc nepovedly. Málo lidí si však uvědomuje, že starosta či místostarosta nemá skoro žádné pravomoci, protože je rozhodováno vždy kolektivně.

PJ: Jak bylo zmíněno, Váš přehled o městě a jeho neduzích je stále dokonalejší. Děkuji. Jak se aktuálně máte? Co Vás těší? Co vyplňuje Váš volný čas?

MZ: Můj volný čas vyplňuje především gauč. V klubu BON EQUI Club Louny jsem figurovala od svého založení v roce 1946 – to byl ještě jezdecký klub Sokola. Skončila jsem letos od nového roku, protože již ztrácím hybnost a nemohla jsem práci vykonávat tak, jak bych si představovala. Dnes je již vše především o penězích, což by tak být nemělo. Děti často docházejí pouze pro svou vlastní prezentaci, a to, že mají pod sebou živé zvíře, nevnímají. Péče o zvířata tak není z jejich strany dostatečná, protože si myslí, že když zaplatí za ustájení koně, není třeba o něj dále pečovat. Vztahy ke zvířatům jsou tak velmi špatné. Navíc jsem přestala jezdit autem a dojíždění do klubu se tím zproblematizovalo.

PJ: Zhodnotíte pro naše čtenáře stručně naše město?

MZ: Louny jsou fajn, je tady tolik sportů, kde se člověk může uplatnit a i kultura je zde celkem slušná. Ač si lidé stále na něco stěžují, je třeba si uvědomit, že není na světě člověk ten, co by se zavděčil lidem všem.

Děkuji za povídání a přeji Vám hodně zdraví do dalších let.

Druhého rozhovoru se ujal místostarosta města, Vladimír Antonín HONS. Svou osobitou „cestu za rozhovorem“ vám v dalších řádcích popíše sám:

Je obtížné, koho představit, když vedete Spolek rodáků a přátel města Loun a okolí a k tomu si ještě povídáte v Městské knihovně o historii se studenty III. věku. A tam i tam co člen, to osobnost. Rozhodl jsem se tedy, že sáhnu „jinam“ a seznámím ostatní, jaksi navíc, v rámci bedlivě střežené genderové vyváženosti, s ženou i mužem, čímž se vyhnu potenciálním „stížnostem“, proč stavím jedno pohlaví nad druhé. A jelikož žena má mít přednost, šel jsem nejprve za paní Učitelkou,

jež se naší třídě na 1. stupni ZŠ zapísala nesmazatelně do srdíček něhou, péčí a náročností v jednom. Po podvečerním setkání jsem sice odcházel nadšený, leč zároveň se závazkem, že nic nezveřejním! Důvod? Ona je totiž pořád stejná, skromně odmítající jakoukoli chválu (byť zaslouženou!) své osoby. „Vždyť bych nemohla ani vyjít ven z bytu.“ No, uznejte, přece se nepotrestám nakonec sám a už ji nikdy nepotkám!? Jenom napsat, kterak „je stále hrdá na to, že se v Lounech

narodila a že se v současnosti třeba těší, až padne soumrak a ona se bude na procházce dívat na nasvícené hradby a historické budovy“, bylo maximem, které jsem usmlouval k otištění... Právě téhle ženě jsou stovky a stovky nejen lounských školáček vděčny za způsob, jakým je zasvětila do tajů pravopisu. Sliby se nemají porušovat, vím, ale mně to přec nedá maličko napovědět, takže: její žáky poznáte určitě, nedělají pravopisné chyby!

Mám tisíce zážitků, stovky známých a znám silnice od Koštic až po Lubenec

František Procházka, řidič, autodopravce, aktivní občan města, člen výboru Českého svazu rybářů Louny a znalec piva

K následujícímu rozhovoru mi stačilo ujít pár kroků a seděl jsem pod pergolou obklopenou výstavně upravenou zahrádkou plnou zeleniny, ovoce i květin a keřů. S výhledem na pozdější komfort čtenářů jsem se raději dobrovolně zřekl (avšak se sebezapřením) nabízeného zlatavého moku, přestože je mi známo, že pan František Procházka neuznává pивní experimenty ani žádnou „cmrndu“ a pochutnává si výhradně na prověřených českých značkách, nejlépe za účasti přátel.

„Čím začít? Hodně lidí si myslí, že jsem z Černčic, což není pravda, mám tam jen hodně kamarádů. Náš rod je totiž v Lounech už od roku 1914, děda tu měl povoznictví a zabýval se taky zemědělstvím (poznámka: aha, zahrádka a dědečkovy geny). Já se narodil v Hrnčířské ulici v domečku (kdepak v porodnici!), který, stejně jako celá

ulice, již neexistuje, na jeho místě poblíž Billy stojí dva osamělé domy... Vzpomínám, jak jsem v neděli chodíval buď s babičkou do kostela, nebo s dědou do hospody Na Skalce či U soudku. Co myslíte, s kým jsem šel radši? Do školy jsem začal docházet v roce 1958 na „Dívčí“ (dnešní ZŠ JAK). Pak jsem se vyučil v Dílnách Jana Švermy zámečnickem a potom vystřídal řadu zaměstnání (stavební podnik, počeradská elektrárna, dopravní inspektorát aj.), abych nakonec spojil svůj život s volantem a podnikal v autodopravě (poznámka: hle, něco dalšího z dědových genů). „Ujezdil“ jsem tři Avie, vozil jsem obilí, stěhoval, převážel chmel, brigádníky, prostě co bylo potřeba. Naposledy jsem řídil Iveco. Díky tomu mám tisíce zážitků, stovky známých a troufnu si říct, že znám silnice i vesnice od Koštic až za Lubenec.

Bydlení? Nejdřív na „Škvárovně“ (tu si nejspíš vybavují pouze skuteční pamětníci) přes Tyršák a sídliště ČSA až po „Domov“, kde žijeme s manželkou skoro půl století. A jestli chcete recept pro řidiče na takové manželství, tak poslouchejte. Nikdy jsem neupřednostňoval zisk. Když jsem jezdil s Aví, bral jsem jen ty zakázky, abych ráno vyjel a večer byl doma, proč někde blbnout, když v Lounech mám dům, ženu, postýlku i kamarády? Tohle hodně přispělo k tomu, že zanedlouho oslavíme se Slávinou „zlatou“ svatbu. A budou na ní i dvě vnučky a dva vnuci. Můžu si přát víc?

Co dodat? Nesnáším snít, moře můžu jen občas, nejlíp je mi u rybníka nebo u řeky, vždyť také funkcionářím v lounském výboru Českého rybářského svazu, kde mám na starost styk s veřejností, a to je někdy až dobrodružné.

Těší mě, jak vhodně zapadá nová budova archivu do zástavby včetně vysázených stromů, řidičům se rozzářil pohled na krásně upravený

„kruhák“ pod „Lošanem“ a úplným skvostem je zrenovovaný Pavilon na Výstavišti. Naopak mě mrzí (a to mluvím slušně), že vlastně nejsme pravým městem, na rozdíl od okolních, protože nemáme nemocnici, které jsme se, bohužel, vzdali bez boje... A co bych mohl poradit? Když se opravuje nějaká ulice, je třeba mít pevný stavební dozor, zároveň i denní (!) harmonogram prací, čímž se dosáhne zkrácení lhůty až o třetinu. Nepřihlížet k tomu, kdo dá nejlevnější nabídku, ovšem taky se dívat, jestli má firma dostatečný počet zaměstnanců a vlastní mechanizaci. Nakonec vyslovím jedno přání. Ať se z Lounské tůně stane odpočinková zóna sloužící všem věkovým

skupinám. Na tohle čekám nejen já hodně dlouho, ale podle ověřených informací se těšme na jaro! Taky ještě napište, že od vás mám nepřekroucené zprávy o dění na radnici, takže je můžu klidně předávat dál. A teď si pojďte dát to pivo.“

V kdysi oblíbeném televizním „Milionáři“ soutěžícím pomáhal „přítel na telefonu“, my máme takového souseda „za plotem“. Cokoli kdykoli moje rodina potřebovala, pan Procházka byl jistotou. Soused s velkým „Es“. A muž, jenž přijde osobně sdělit postřehy, připomínky jako jeden z mála i na zasedání Zastupitelstva města Loun. I za to moc děkuji.

Oblastní muzeum v novém

Jeden z našich nejrepresentativnějších domů, Dům Sokolů z Mor v Pivovarské ulici, vstoupil do své nové etapy – po generální rekonstrukci se 24. června 2022 znovuotevřel veřejnosti.

Po slavnostním otevření, které zahrnovalo i vernisáž expozice ZTRACENÝ SVĚT NA SNÍMCÍCH KARLA GOSZLERA – LOUNSKO A TURISTIKA PŘED 100 LETY a výstavy PRAVĚK LOUNSKA jsme se zeptali ředitele muzea, Jiřího Matyáše, jak se jim v nové budově „bydlí“:

Pane řediteli, jak se máte? Co vám období rekonstrukce dalo a vzalo?

Nyní dobře, když už máme otevřenu naši nejdůležitější expoziční budovu. Končí tak pro nás nedůstojné provizorium, které mohli poznat pravidelní návštěvníci muzea v uplynulých dvou a půl letech a ze kterého jsme nebyli nadšeni ani my. Nicméně jako lepší varianta se nám jevílo zachovat provoz muzea alespoň v okleštěné podobě. Naopak v jiném objektu jsme realizovali rozšíření nabídky pro veřejnost. Jak už čtenáři ZLouna vědí, po koupi sbírky araukaritů jsme začali provozovat expozici Zkamenělý les v baště městského opevnění s otvírací dobou shodnou jako u našich budov v Pivovarské ulici. Ale do toho stejně přišlo několikrát pandemické uzavření či omezení kulturních institucí pro veřejnost. Byla to i pro nás hodně turbulentní doba.

Jak samotná rekonstrukce probíhala, co se ukázalo největším úskalím?

Rekonstrukce začala na podzim roku 2019 a občané města si jistě pamatují na následující zimu, kdy chodili kolem opravované budovy připomínající

zříceninu. Bylo to ve fázi výměny střešní krytiny, repase oken, odsolování arkýře. S pracemi se následně pokračovalo uvnitř. Byl změněn povrch v místnostech, takže místo šedivých koberců dnes návštěvníci prochází po světlých parketách, o posunu v sociálním zařízení ani nemluvě. Důležitá v kontextu soudobých trendů v muzejnictví je i instalace plošiny pro bezbariérový přístup do 1. patra. Stejně tak jsou dnes již standardem moderní technologie chránící vystavené předměty – požární a zabezpečovací signalizace, kamerový systém, měření teploty a vlhkosti v každé místnosti. Výměnou či naopak pietní opravou a restaurováním prošlo opravdu vše, na co se zvenčí či uvnitř budovy podíváte. Šlo o zásadní rekonstrukci celého objektu, do které náš zřizovatel – Ústecký kraj investoval přes 31 milionů korun.

Rekonstrukce historické budovy obnáší nejpřísnější podmínky, zmíníte některé z nich?

Dům Sokolů z Mor patří mezi nejhodnotnější památky Loun a s tímto

vědomím jsme přistupovali k rekonstrukci již ve fázi projekce. Na poradě se zástupci památkové péče bylo dohodnuto, že se vnější podoba domu vrátí k podobě z konce 19. století, jak ho navrhl slavný architekt Josef Mocker. Proto si jistě pravidelní kolemjdoucí všimli, že dům je zvnějšku jiný než před rekonstrukcí. Ale dům má jiný vzhled i „jen“ díky tomu, že po třiceti letech byl znovu očištěn veškerý kámen na arkýři (ztmavlý krustou pocházející ze znečištění vzduchu) a byly domodelovány kamenosochařské prvky, kde toho bylo zapotřebí. Vše probíhalo s velkou pečlivostí restaurátorů, kterou hlídali odborní pracovníci památkové péče. Nyní světloučký muzejní arkýř má po tomto zásahu skoro až středomořský nádech. A zmíním další detail: v prvním patře při vystoupaní schodiště objevíte původní dlažbu z 19. století. Protože nebyla v celé ploše zachována, byla zhruba na polovině plochy pořízena její replika, kterou pozná pouze cvičené oko. Nemusím zdůrazňovat, že malosériová replika tohoto typu dlažby nebyla levnou záležitostí, a stála mě chvíli přesvědčování investičního referenta krajského úřadu pověřeného vedením akce.

Bylo obtížné během doby uzavírky udržet muzejní tým pracovníků? Jak jste situaci řešili?

Prezentační akce pro veřejnost, např. výstavy, přednášky, komentované prohlídky, exkurze, jsou pouze jedním z výstupů naší práce, byť pro návštěvníky tím nejviditelnějším. Smyslem muzea je sbírání a uchovávání předmětů, které dokumentují vývoj

Ředitel muzea, PhDr. et JUDR. Jiří Matyáš při slavnostním znovuotevření budovy Domu Sokolů

společnosti a přírodu regionu. A tyto sbírkové předměty, jak jim odborně říkáme, potřebují naši nikdy nekončící péči. Aktivita zaměstnanců byla tedy v pandemické době přeměřována do této oblasti. A popravdě řečeno, byla to pro nás všechny i určitá psychická vzpruha v nelehké době – přimknutí k práci, která přesahuje všední dny.

Nyní již muzeum opět naplno slouží svým návštěvníkům, můžete nám přiblížit aktuální expozice, případně čtenáře nalákat na výstavy, které plánujete v nejbližší budoucnosti realizovat?

Po otevření domu Sokolů z Mor se můžeme opět rozmáchnout a znovu přicházet s pestrými tématy, které konvenují našemu zaměření a návštěvníckému zájmu. Po Pravěku Lounska pozveme návštěvníky na výstavu o vydře – živočichovi, který se vrátil do severočeské přírody a jehož výskyt je doložen už i na Lounsku. Nabídneme atraktivní výstavy o minerálech sopek a vulkanických hornin z Českého středohoří, o tragické povodni na Blšance v roce 1872 či o přivedení železnice do Loun. Stálá výstava v 1. patře – Ztracený svět Karla Goszlera – byla připravena s delší časovou perspektivou. Milovníci historické fotografie budou mít dostatek času si ji prohlédnout, protože ji nahradí až nová stálá expozice představující historický vývoj regionu od prvních stop člověka po současnost. Máme připraven její podrobný projekt, schází nám však zatím peníze na realizaci. Zde se bavíme o částce v řádu několika milionů korun.

Kurátorem nové expozice **Ztracený svět na snímcích Karla Goszlera – Lounsko a turistika před 100 lety** je historik **Martin Vostřel**, kterého jsme požádali o krátké shrnutí toho, co na této expozici uvidíme:

Připravili jsme pro Vás expozici věnovanou fotografiím velkého turistu a fotografa Karla Goszlera (1865–1936), který po sobě zanechal na 1000 skleněných desek. Můžete se těšit na 135 fotografií zachycujících náš region

v letech 1890 až 1930. Expozice je rozdělena do pěti místností a v každé na Vás čeká jiné téma – Louny, Kolorované snímky, Lounsko, Portréty a spolkový život a poslední jsme nazvali Volání dalek.

Seznámíte se s počátky lounské turistiky, uvidíte dobové oblečení, zaniklé stavby či proměňující se krajinu. Již při vstupu do muzea spatříte unikátní velkoformátovou fotografii o rozměrech 300 × 200 cm zobrazující naše město na samém sklonku 19. století s projíždějící parní lokomotivou jako symbolem pokroku. Unikátem jsou dvě barevné fotografie, pořízené Karlem Goszlerem již v roce 1909. Fotografie jsou doplněny trojrozměrnými předměty, zapůjčenými z Národního muzea, včetně dobových turistických okovaných bot. Uvidíte i fotoaparáty Karla Goszlera z rodinné sbírky jeho vnuka Svatopluka Goszlera nebo dobové písemnosti z lounského archivu a našeho muzea.

Spoluautory expozice jsou Bořek Zasadil, který skleněné desky naskenoval a restauroval, a fotograf Martin Wágner, který snímky vytiskl.

Kurátorem výstavy **Pravěk Lounska** je archeoložka muzea **Anastázie Ryšková**. i tu jsme oslovili s prosbou o pozvánku:

Výstava přibližuje prostřednictvím archeologických nálezů pravěk ve východní části lounského okresu. A protože Lounsko patří k nejurodnějším oblastem na našem území, bylo v muzejním depozitáři opravdu

z čeho vybírat. Časový rámec výstavy začíná nejstaršími nálezy spojenými s činností člověka v paleolitu a končí letným nahlédnutím do raného středověku. Postupně tak návštěvník projde nejdůležitějšími epochami pravěku. V době kamenné si prohlédne například typický dlouhý dům, v době bronzové rytím zdobené čepele dýk, v době železné krásné laténské šperky, v době římské bohatou výbavu žárových hrobů. Pro snazší orientaci doplnila výstavu mapka a stručný přehled pravěkých období a kultur. Další informace poskytnou doprovodné texty, které jsou k dostání v pokladně muzea. Pokud by se chtěl návštěvník o minulosti Lounska dozvědět ještě více, může si také zakoupit publikaci **Pravěk Lounska** od spoluautora výstavy archeologa Petra Nováka.

dh

Lounský archiv na nové adrese

Rok 2022 se stal pro Státní okresní archiv v Lounech významným předělem. Po šedesáti letech svého působiště v historické budově DALIBORKY v samém srdci města získal nové prostory v novostavbě v ulici Pod Nemocnicí. O tom, jak probíhal přesun této instituce na nové působiště, jsme si povídali s jejím ředitelem, PhDr. Janem MAREŠEM, Ph. D.

Pane řediteli, jak se vám „bydlí“ v novém?

Pro lounský archiv je novostavba něco jako zjevení, kdo zná situaci bývalé centrály archivu v historickém domě Daliborce na náměstí nebo v depozitáři v synagoze, jistě tuto nadsázku snadno pochopí. Pro ostatní jednoduché vysvětlení: světlo-tma, prostor-stísněnost, ideální klimatické podmínky - vlhkost a plíseň... Zvykáme si a učíme se.

Co očekávaného a co neočekávaného přineslo stěhování archivu do nové budovy?

Archiv po šedesáti letech v historických budovách zoufale potřeboval prostor, kterého je v nové budově téměř desetkrát více, takže se

naše tužba splnila vrchovatou měrou. Nový depozitář je totiž koncipován pro budoucí uložení až dvaceti kilometrů písemností, takže poslouží nejen pro písemnosti z oblasti bývalého lounského okresu, ale také pro archiválie z ostatních přeplněných depozitářů Ústeckého a Libereckého kraje. Neočekávané jsou převážně pozitivní až nadšené reakce veřejnosti na architektonické ztvárnění rozsáhlé budovy, přece jenom jsme se obávali, zda betonový monument bude pro okolí stravitelný...a zdá se, že se to povedlo.

Jaké výhody má konstrukce budovy, jaké s ní máte plány?

Základním a kromě skla takřka jediným stavebním materiálem

archivu je beton v různých podobách, od hrubého železobetonu obvodových zdí přes speciální obkladové desky s hlazeným povrchem na fasádě až po lité a broušené podlahy. Výhodou betonu je z archivařského hlediska především jeho trvanlivost, archiv totiž není jako běžná administrativní budova koncipován na pár desetiletí, ale měl by přetrvat podstatně déle. Tomu odpovídá mohutnost celé konstrukce, která by kromě funkce bezpečného úložiště měla být také provozně nenáročná a odolná vůči vnějším vlivům, hlavně proti kolísání teploty a vlhkosti, což archiváliím vadí ze všeho nejvíce. Snažili jsme se také promyslet vnitřní uspořádání tak, aby zcela vyhovovalo potřebám archivního provozu, a aby ani

Betonová budova archivu je přísně účelová, jediný povolený úhel je zde pravý úhel - s výjimkou bohatě prosklené fasády vstupní části, která podle architektonického záměru má svým konkávním prohnutím obrazně lákat veřejnost k návštěvě.

Hlavní depozitář je třípatrový, každé patro zaujímá přes 1 000 m², a měl by v budoucnu obsáhnout více než dvacet kilometrů archivních dokumentů. V současnosti je plně vybaveno regály pouze nejnižší podlaží, vejde se sem zhruba osm kilometrů archiválií. Všechna tři podlaží jsou vybavena klimatizací dotovanou tepelnými čerpadly.

budoucí generace archivářů neměly důvod ke stížnostem.

Je to nejmodernější archiv u nás, proto bych rád – po zvládnutí dětských nemocí typu vyladění systému chlazení, vytápění a klimatizace – budovu více

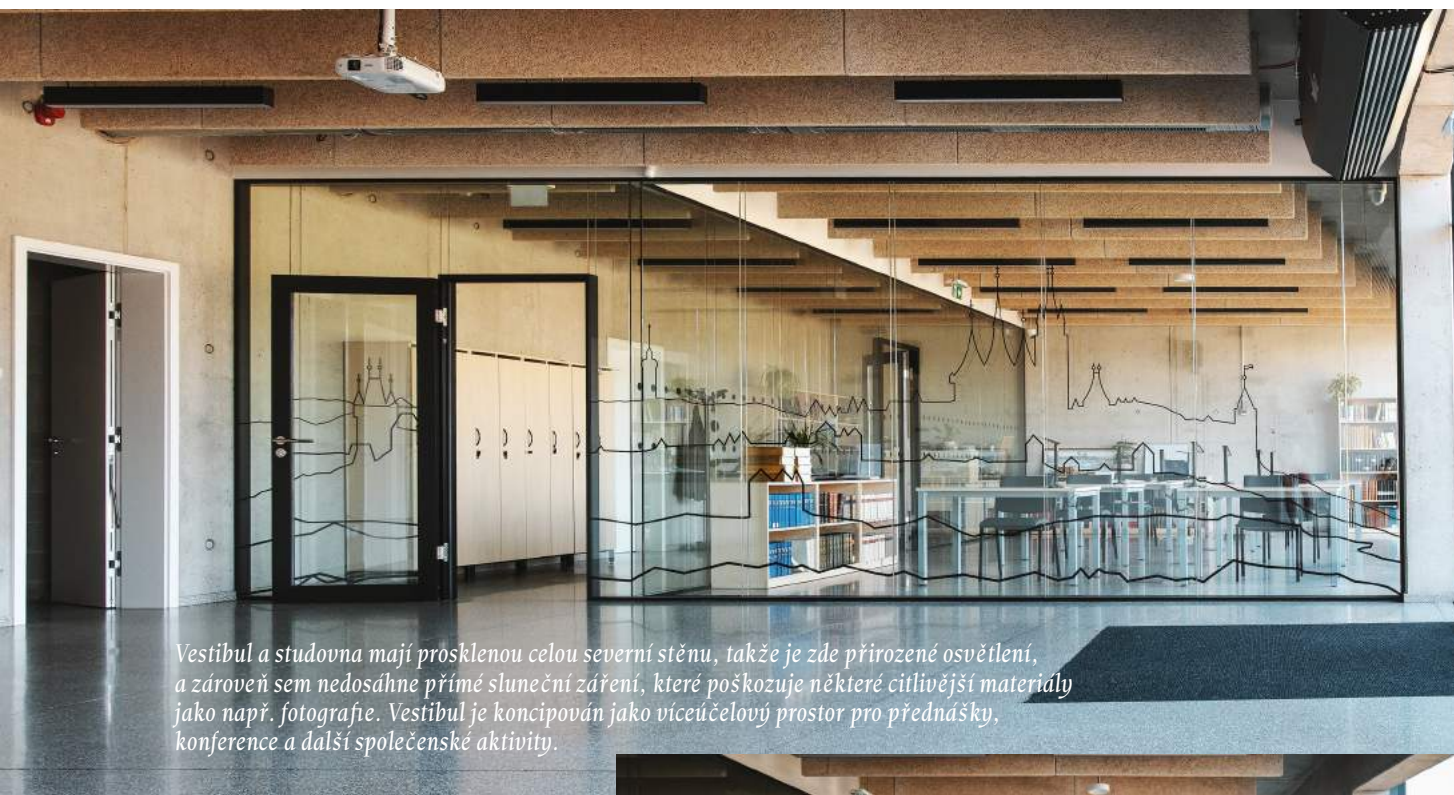
otevřel veřejnosti. Kromě nezbytné badatelný jsme totiž počítali i s prostorem pro přednášky, semináře nebo obecně kulturní akce, pro které v Daliborce nebylo dostatečné zázemí. Archiv nemusí být jen sklad starého

papíru a zažloutlých pergamenů, nechte se překvapit...

Pojďme si nyní společně s Vámi a fotografem obrazově projít celou budovu...

Zadní dvůr archivu není přístupný pro veřejnost. Slouží k navážení větších souborů dokumentů, které se vykládají na rampě mezi hlavním depotem a kancelářskou budovou, a má samostatný vjezd přes parkoviště pod Domovem pro seniory.

Vestibul a studovna mají prosklenou celou severní stěnu, takže je zde přirozené osvětlení, a zároveň sem nedosáhne přímé sluneční záření, které poškozují některé citlivější materiály jako např. fotografie. Vestibul je koncipován jako víceúčelový prostor pro přednášky, konference a další společenské aktivity.

Užitkové pojetí celé stavby je patrné také na přiznaných rozvodech tepla, chlazení a klimatizace, které nejsou skryté pod obvyklými podhledy. Budou tak lépe přístupné pro případné budoucí opravy.

Zelené střechy jsou zavlažované dešťovou vodou z velkých podzemních nádrží, v budoucnu by měly ozvláštňit panorama celé budovy.

foto: Vl. Mládek

Přejmenování lounského pavilonu podle starosty města, popraveného nacisty

Od června 2022 nese oficiálně na základě rozhodnutí 22. Zastupitelstva města hlavní pavilon v areálu lounského Výstaviště, známý jako Pavilon A, jako výraz úcty vůči osobě bývalého starosty města Loun název PAVILON JOSEFA FOUSKA.

Slavnostní setkání, připravené komorněji s duchovním přesahem, se uskutečnilo k 80. výročí statečné smrti Josefa Fouska (30.6.) i jeho syna Karla (20.6.), kteří byli oba popraveni nacisty v červnu 1942 na Kobylišké střelnici v Praze.

V rámci pietní akce za účasti rodiny, veřejnosti a vedení města byl v předsálí pavilonu odhalen panel mapující bohatý život starosty Fouska a hlavní vchod budovy obohatily dvě informační destičky.

FOTO: web města a Lounská SOJKA

Lounský starosta umučený nacisty

Josef Fousek

Josef Fousek se narodil se 6. dubna 1875 v nedalekém Doníně. Pracoval jako strojvedoucí a poté jako vrchní úředník státních drah v Lounech. Řadu let zastával funkci předsedy lounské Československé strany národně socialistické. S manželkou Marií vychoval čtyři syny. Starostou města se stal po volbách v roce 1919, úřadu se ujal 1. října. Kvůli stranickým neshodám byl 19. dubna 1922 donucen k rezignaci, přesto byl v dalších volbách v roce 1925 znovu zvolen. Poté pak ještě třikrát, v letech 1927, 1931 a 1938.

Na podzim roku 1940 oznámil pod nátlakem protektorátních úřadů, místní NSDAP a zdravotních obtíží svou rezignaci. Ta byla potvrzena 4. prosince téhož roku. Na základě udání zatkl dne 16. června 1942 Josefa Fouska spolu s jeho synem a několika dalšími občany gestapo. 30. června byl ve večerních hodinách popraven na střelnici v pražských Kobyliších, deset dní po jeho synu Karlovi. 19. října 1945 bylo Josefu Fouskovi uděleno čestné občaství. V červenci 2012 byla v atriu radniční budovy v Lounech nainstalována pamětní deska, věnovaná tomuto starostovi a ostatním obětem heydrichiády. Od roku 1996 nese jeho jméno také jedna z lounských ulic. Rok 2022 tedy spolu s přejmenováním nejkrásnějšího z pavilonů lounského výstaviště přinesl další důkaz o tom, že v Lounech na své hrdiny nezapomínáme.

dh

Lounské monumenty

Vodárenská věž

Na jižním okraji města Louny, na návrší U Spravedlnosti, se pyšně tyčí a láká nejednoho turistu i místního ke zdolání. Nepřehlédnutelná téměř od všech příjezdů do města, ačkoliv se nejedná zrovna o dominantu celého města, kterou vždy byl, je a bude chrám sv. Mikuláše s jeho o 21 metrů vyšší věží. Taková je vodárenská věž v Lounech.

Ta dnešní, modernější, ale i vyšší, než byla kdysi její předchůdkyně, vodárenská věž u řeky Ohře, postavená v letech 1895–1896 za starosty P. Hilberta při severní stěně dosud dochovaných hradeb, po které však zbyly jen skromné viditelné důkazy o její někdejší existenci (např. nápis „za starosty JUDr. Hilberta 1895–6“...). Z dochovaných listinných pramenů je známo, že s touto vodárenskou věží byl postaven také nový městský vodovod, kterým se voda z Ohře rozváděla do domů a kašen po celém městě.

Ale zpět k dnešní vodárenské věži. Tento dnes již bývalý vodojem byl dokončen roku 1936. Autorem projektu byla firma Ing. Vladimíra Chmelíka, stavbu realizoval lounský stavitel František Hieke. Věž je významnou dominantou na návrší dříve zvaném Balasy a je ukázkou dobové technické stavby a kvalitním zástupcem funkcionalistické architektury.

Město Louny jako na dlani a jedinečný výhled do Českého středohoří, Krušných a také Doupovských hor, na dohled i Hazmburk – tzv. král kopců Českého středohoří. To vše by snad jednou mohla nabídnout vyhlídka na městské vodárenské věži, kterou by chtěl realizovat jistě každý zástupce vedení města Louny. Jenže sny a přání je věc jedna, realita věc druhá: na střechu věže vede po výšlapu betonového schodiště lemovaného po obvodu jejího trupu jediná cesta – z posledního schodu po klasickém, byť napevno instalovaném, kovovém žebříku jakýmsi úzkým tunelem! Přestavba tohoto vstupu by byla technicky i finančně velice náročná. Navíc je na střeše věže umístěna řada telekomunikačních zařízení, jejichž přesun na stejně vhodné místo by byl nezbytný. Kdysi podaný návrh projednávaný

městem Louny doporučoval v místě končícího schodiště dokonce vybudování určité venkovní rampy. Dostatečně prostorný vrchol zakončený vyhlídkovou konzolou a doplněný panoramatickými mapami by byl samozřejmostí, stejně jako vybudování nové přístupové cesty ke stavbě samotné a revitalizace zeleně v jejím bezprostředním okolí. Pro osoby s omezenou možností pohybu by byla v této lokalitě ideální vyhlídková terasa, která by

využila potenciálu v podobě výškového převýšení tohoto místa. Je tedy jasné, že zapotřebí by byly miliony korun, resp. jejich desítky. Naučná stezka Louny – Zeměchy, která spojuje jižní okraj města Louny s obcí Zeměchy, je zaměřena na podnebí regionu, geomorfologii Českého středohoří, flóru okolní krajiny a pedologii v souvislosti s těžbou opuky u Zeměch, ale také na dějiny vodárenství v Lounech. Z finančních prostředků Města

Louny ji v minulosti vybu­dovalo lounské středisko Skautů. Její vý­chodiště se nachází právě u vo­dárenské věže a končí nad pře­jezdem železniční trati u Zeměch. V seznamu tras KČT má číslo 9396 a je to též velice oblíbená trasa pro běžce a cyklisty.

V nedávné minulosti měl ve vo­dárenské věži jedno ze svých zázemí Spolek radioamatérů. V současné době slouží tato věž mobilnímu operátorovi (konkrétně společnosti CETIN).

Letos v září, při Dnech evropského dědictví (sobota, 10. září 2022), vám Město Louny po 8 letech znovu umožní vstup do této zajímavé stavby, která nepřetržitě sleduje nejen kopce našeho Lounského stře­dohoří už 86 let. Přijďte tedy zdolat více jak osm desítek schodů a pro­hlédnout si tuto stavbu alespoň ze­vnitř. Výstup však není vhodný pro fyzicky méně zdatné osoby. **E. B.**

Otevření *DISCGOLFU* ve sportovním areálu Pod Chlumem

Ve středu 29. června 2022 v odpoledních hodinách za účasti zástupců města a veřejnosti došlo k symbolickému přestřižení pásky a tím k otevření nového sportovního areálu v lokalitě Pod Chlumem (za střelnicí v ul. 5. května). V novém areálu si mohou návštěvníci zahrát discgolf na 6 jamek, v budoucnu zajezdit pumptrack a odpočinout si v rekreační zóně.

Discgolf je hra podobná golfu, kde se místo míčku používají létající talíře čili frisbee disky. Hřiště patří k technicky náročnějším, o to více je zajímavé. Slovy zhotovitele: „*Jednoduché hřiště by za chvíli přestalo hráče bavit*“. Bez ohledu na náročnost terénu se jedná o hru, kterou zvládne hrát celá rodina včetně dětí. Disky je možné zapůjčit v pivním baru Zichovec Louny. Další vznikající sportoviště v rámci sportovního areálu je pumptrack. Jak uvádí Wikipedie: „*Pumptrack je uměle vytvořený uzavřený okruh pro jízdu na kole a pokud to povrch pumptracku umožňuje, pak také pro jízdu na koloběžce, skateboardu či inline bruslích. Dráhu lze projíždět bez šlapání či odrážení. Okruh je tvořený vlnami a klopenými zatáčkami, které umožňují udržovat a zvyšovat rychlost.*“ Na dráze je potřeba dodělat povrch a doplnit některé prvky.

Finální dokončení dráhy se plánuje do jara 2023. Návštěvníci si mohou užít rekreační plochy v dolní části areálu. Zde je umístěno ohniště a rekreační hřiště na míčové hry (nohejbal, volejbal, badminton).

„*Věřím, že zejména discgolfové hřiště přiláká spoustu lidí. Jsme připraveni areál dále rozvíjet a zvelebovat zejména dle ohlasů veřejnosti,*“ – znamená Pavel Janda, starosta města. Areál je otevřený a volně přístupný. **OŠKaS**

Projednáno, rozhodnuto, vyřešeno

Následující výčet je výběr nejdůležitějších věcí, které schválilo zastupitelstvo a rada města. Usnesení a zápisy z jednání najdete na městském webu, jednání zastupitelstva jsou navíc živě vysílána a zaznamenávána na YouTube kanále Loun.

SRPEN

Proběhlo jednání starosty města Mgr. Pavla Jandy a radního Ing. Jana Kernera s předsedou představenstva Energie Holding a. s. Ing. Liborem Štěpánem, který informoval o aktuální situaci ve společnosti, která je uprostřed procesu změny majitele. Ubezpečil přítomné zástupce města, že EH má nakoupený plyn pro lounské teplárny i na příští rok 2023.

Radní také schválili dotaci na vybavení a provoz ordinace ve výši 250 tis. Kč pro nového praktického lékaře, který začne ordinovat v průběhu září v lounské poliklinice. Současně Rada města vyčlenila částku 250 tis Kč, kterou rozdělí na podporu provozu ordinací mezi stávající lounské praktické lékaře.

Rada města schválila mimořádné dotace sportovním klubům. Ty mají pomoci místním sportovním organizacím řešit problémy spojené se zvýšenými náklady na na energie, pohonné hmoty apod.

Rada města odsouhlasila budoucí finanční spoluúčast města na alternativním řešení rekonstrukce vodovodu a kanalizace v Jeronýmově ul., stromořadí 42 lip se tak nemusí kácet.

ČERVENEC

Město si pro sebe a své organizace v aukci na Českomoravské komoditní burze Kladno zajistilo dodavatele elektřiny na rok 2023. Samotný nákup elektřiny pro město a jeho organizace proběhne do konce roku.

Rada města schválila poslední přesoutěženou smlouvu na údržbu veřejné zeleně. Všechny 5 lokalit je udržováno na základě aktualizovaných smluv, které umožňují větší flexibilitu při (ne)sekání zeleně. Díky tomu mohlo město s ohledem na počasí nesekat trávu v srpnu a září.

ČERVEN

V červnu byl bez výhrad schválen závěrečný účet města Loun. Příjmy města v roce 2021 činily 411 mil. Kč, výdaje pak 436 mil. Kč, současně bylo splaceno 20 mil. Kč z úvěru na výstavbu Městské plavecké haly.

Rada města schválila budoucí umístění stavby sportovní haly u ZŠ a MŠ kpt. Otakara Jaroše (3.ZŠ) s tím, že budoucí správa sportovní haly by měla zajišťována příspěvkovou organizací Lounská správa sportovních areálů, která provozuje zimní stadion, sportovní halu či letní cvičiště. Pro upřesnění zadání pro architektky byla starostou města zřízena pracovní skupina složená z architektů, zástupců města a sportovních klubů, budoucího provozovatele a dalších členů.

V červnu také zastupitelé změnili zřizovací listinu MŠ Fugnerova, díky čemuž bylo možné v září otevřít dětskou skupinu KLUBÍČKO s 20 novými místy pro předškoláky.

foto: Ilona Rosenkrancová

Zastupitelstvo rozdělilo přes 3 miliony korun dvěma desítkám lounských sportovních klubů na podporu jejich činnosti. Přes 600 tisíc korun bylo rozděleno v rámci podpory sociálních služeb neziskovým organizacím působícím v sociální oblasti.

Rozhodnuto bylo také o prodeji garáže v ulici Josefa Schováňka obálkovou metodou s uzávěrkou nabídek do 21. 09. 2022 do 15:00 hodin. Kupní cena bude stanovena smluvně, přičemž nejnížší nabídka kupní ceny je 400.000 Kč.

Radní schválili 250 tis. Kč dotaci Nemocnici Slaný na zakoupení dvou antidekubitních lůžek pro dlouhodobě hospitalizované pacienty. Příslušnou rozpočtovou změnu budou v září schvalovat zastupitelé.

KVĚTEN

Rada města schválila spolupráci s RNDr. Tomášem Vylitou, Ph.D., kterému bylo zadáno zpracování žádosti o povolení k využívání léčivého zdroje LN-1 (Pramen Luna). Následně budou podniknuty další kroky směřující k zachování minerálního zdroje.

Rada města rozhodla v souvislosti se současnou energetickou situací nerealizovat v roce 2022 výměnu plynových kotlů v Městské knihovně Louny.

Rada města rozhodla, že „Propoj pro pěší – ul. Lucemburků s ul. Průmyslovců“ bude realizován dle návrhu architekta města Ing. arch. Radka Janouška, tj. pouze jednoduššími úpravami se zachováním přírodního charakteru průchodu.

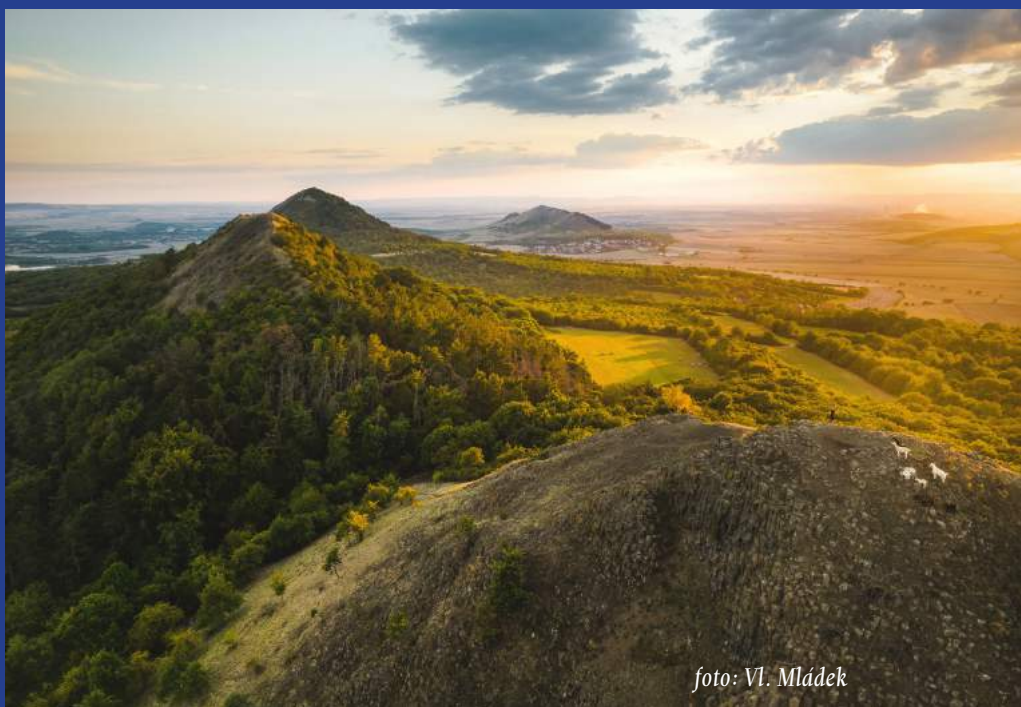

foto: Vl. Mládek

Město roztančila Marta Jandová a Eddie Stoilow, soumrak patřil MYDY

O prvním srpnovém víkendu se do Loun vrátilo LETNÍ LOUNSKÉ VÁBENÍ, akce, která již tradičně patří jak do středu města, tak na výstaviště a řeku Ohři. Po loňském modelu, ve kterém bylo VÁBENÍ rozloženo na několik menších, aktuálním epidemiologickým podmínkám vyhovujících akcí během celého léta, jsme se letos dočkali návratu tohoto městského festivalu v jeho obvyklé formě.

Na Mírovém náměstí odstartovali program spolu s moderátorem Evropy 2, Petrem ŘÍBALEM, ve 13.30hod LIWID, po nich zahráli kosmopolitní Mr. LOCO či legendární ABRAXAS, po kterých patřilo náměstí MARTĚ JANDOVÉ a EDDIE STOILOW. Večerní program rozsvítili MYDY se svojí světelnou show a o noční tečku se postaral jihočeský YAMABAND.

Veslařský klub Ohře hostil na dráze 240 metrů s cílem před mostem Veslařů T-Mobile Dračí lodě. Z celkem

devíti posádek zvítězil tým Black Jack KOVO PB.

Pavilon Josefa Fouska na výstavišti rozezněla odpolední Tančírna s Lounskou třináctkou a program uzavřelo večerní promítání v amfiteátru.

Neděle pak patřila dětskému programu organizovanému sdružení V-Pohybu, které uspořádalo sportovní

odpoledne s orientačním během, soutěžemi, vystoupením klaunů Pepe a Pipi a dalšími lákadly pro dětské návštěvníky VÁBENÍ. Pořadatelé byli potěšeni návratem návštěvníků všech částí dvoudenního

VÁBENÍ a doufají, že se na něm společně setkáme také příští léto.

mic

Moderátorem hlavní scény na Mírovém náměstí je již po několikáté Petr Říbal z rádia Evropa 2. Petře, jak se ti moderuje v Lounech?

Letní lounské vábení je srdcovka a jsem moc rád, že

mohu být jeho součástí. Nejkrásnější je stát na podiu vždycky kolem 19. hodiny, kdy zapadá slunce za věže kostela...už není horko, program vrcholí – to si užívám moc. Nejsem

zpěvák, nemám kapelu, ale i tak můžu říct, že publikum z Loun a okolí je skvělé. Zpívá, tleská, reaguje na to, co moderátor říká, to je radost moderovat. Zkrátka se moc těším a doufám, že mě pozvete zase příští rok. A kdyby ne, ne-nechám si to ujít jako divák.

foto: Lounská SOJKA a K. Boudová

Inzerce

ZEMNÍ A VÝKOPOVÉ PRÁCE - 602 194 181

**kontejnery – dovoz a odvoz
písku, štěrku, suti, zeminy**

**Bagry 1,5 tuny, 3 a 6 tun, traktorbagr,
smykový nakladač, manipulátor**

Martina Lešáková, Lišany okr. Louny, www.zemnipracelouny.cz

Školní rok je už v plném proudu a my si pro Vás připravili dvě soutěže o nové propagační předměty

Nejprve několik nesoutěžních hádanek. Správné řešení najdete na konci stránky.

1. Co je to? V každé minutě je to jednou a v momentě dvakrát?
2. Mám doma šuplík a v něm jsou smíchané bílé a černé ponožky. Kolik ponožek nejméně musím vzít ze šuplíku, abych měl určitě alespoň jeden pár stejné barvy?
3. Pokud v závodě předběhnete závodníka na druhém místě, na kolikátém místě budete?
4. Kdo se živí zuby druhých?
5. Tři kamarádi šnorchlují v jezeře, ale poté, co se vynoří, mají pouze dva mokré vlasy, jak to?
6. Má to 6 nohou, dvě hlavy, dva páry uší a chodí to po čtyřech, co je to?

Řešení hádanek: 1. písmeno M, 2. tři, 3. na druhém, 4. zubář, 5. třetí je plešatý, 6. zokej na koni

První soutěž – Znáš své město?

Tři nejrychlejší luštitelé dostanou odměnu.
Správné odpovědi piš na e-mail: info@mulouny.cz

Přidej k číslu správné písmeno
a k číslu obrázku napiš správný název.

1. Chrám sv. Mikuláše	a. Jaroslav Vrchlický
2. Dům Sokolů z Mor	b. Mírové náměstí
3. Divadlo	c. Výstaviště
4. Pomník Jana Husa	d. Benedikt Rejt
5. Člověk v přírodě	e. Oblastní muzeum

Obr. 1

Obr. 3

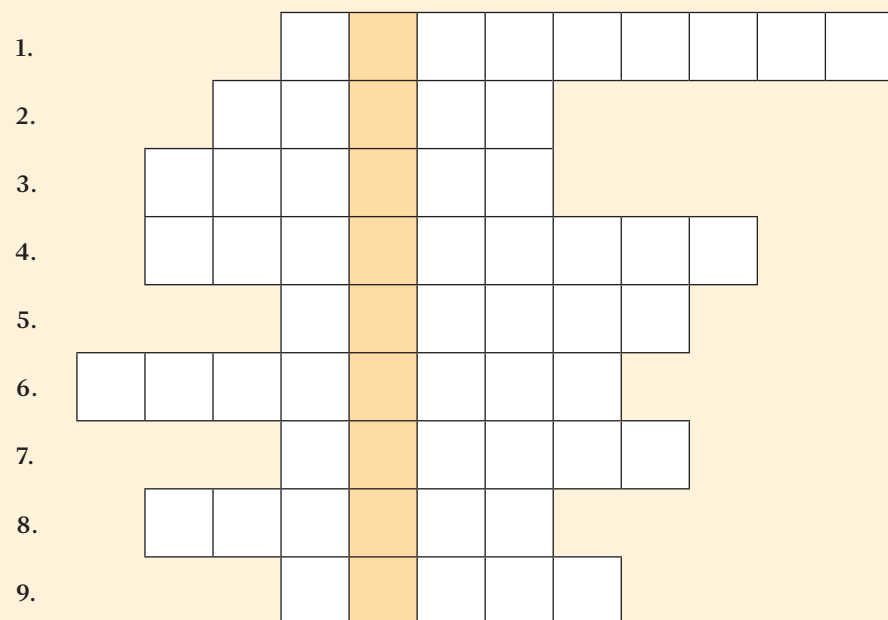

Obr. 2

Obr. 4

Doplň hlavní města Evropy. V tajence najdeš jméno, napiš nám, co o něm víš. První tři správné odpovědi získají odměnu. Piš na e-mail: info@mulouny.cz.

1. hlavní město Holandska
2. hlavní město ČR
3. hlavní město španělska
4. hlavní město Švédska
5. hlavní město Velké Británie
6. hlavní město Maďarska
7. hlavní město Ruska
8. hlavní město Německa
9. hlavní město Dánska

KŘÍŽOVKA O CENY

Mezi významné památky města patří také nově zrekonstruovaný ...viz 1. tajenku, záplavový neboli ...viz 2. tajenku a také ...viz 3. tajenku.

Správné řešení pošlete na info@mulouny.cz, pět prvních úspěšných řešitelů odměníme!

POMŮCKA ASH, FIDLA, KÁSK, OS- TROUCHOV, PYM, VAE	SHLUK VODNÍCH KAPICEK NA OBLOZE	1 TAJENKA	INICIÁLY BRANKÁŘE ČECH- MÁNKA	ATHÉNSKÝ FOTBALOVÝ KLUB	ZBIT ŮDERY NOHOU	●	SPLÉTANÝ	MPZ ZAIRU	DOMÁCKY RUDOLFA	PLAVÝ OVĚS (nářečně)	ŠKŮDCE VE VINOHRADU	●	MODRÁ KVĚTINA	LATINSKY „BEDA“	ČESKÝ HUDEBNÍK (Petr)	PLOCHA LISTU KNIHY	TOULAT SE (expresivně)		
POČÁTEČNÍ FAZE SKOKU						ROZHODNÝ NESOUHLAS						ROZČEPÝ- ŘEŇY KO- NEC OCASU							
TUČNÉ VEPŘOVÉ MASO						EVROPANĚ ZVUK PŘI PITÍ TEKUTINY						SÍTKA BODÁKY (rebusově)							
INICIÁLY HERCE MINZARA			3 TAJENKA TLUSTO KOŽCI																
ANGLICKY „JASAN“				ŘÍKÁ SE PROFESNÍ MLUVA				BAŇKOVITÁ NÁDOBKÁ V DOBRÉ KONDICI						BLAŽENÉ MÍSTO RUSKÝ LIVANEC					
MALÁ STEPNÍ LIŠKA							POMOCNÁ KUCHAŘKA (slangově) DLOUHÝ POPĚVEK						AGENT 007 SHRNOUT HŘEBENEM						
● REVOLVER DŮSTATEK						ČÁRA (kněžně) POŽÁRNÍK							BAHENNÍ PTÁK ZAHRADNÍ KVĚTINA						
CHLAPEČ (nářečně)					ZENSKÉ JMÉNO BIOGRAFY				ZAVĚŘIT										
MALÁ DLGA																2 TAJENKA	S NIČÍM JINÝM NESMÍŠENĚ		
KAMARÁD HELE			ZVÝŠENÝ TÓN G VYCHODIL SLOVENSKÉ MĚSTO											POLOHA NA KRUŽICÍCH SOVĚTSKÁ FILMOVÁ POHÁDKA					
KÓD NOVÉHO ZĚLANDU				BÁSNICKÝ ZAPOR HÁDANKY											SPZ NÁCHODA AVIAŽNÍ PŘÍPRAVEK				
DĚLNÍK ODSTRA- ŇUJÍCÍ OKUJE																			
DIETLOV SERIÁLOVÝ PRIMÁŘ					ZBĚŽNĚ KRESLENÁ	NAUKA O PRAVĚ DLECH MRÁVNÍHO JEDNÁNÍ						● POZNÁM- KOVÝ BLOK	ZANĚTLIVÉ POPIPKY V OBLIČEJI VÝZVA						
JEDNO ZE TRÍ DĚTÍ Z TĚHOŽ PORODU																		MILOVNICE KNIH	
● TURKMEN- SKÁ POUŠŤ	PEKELNÍK VALCÍŘI TRUB						SNĚMOVNÁ LIDU (zkratka)	MALÝ FILMOVACÍ PŘÍSTROJ	● ODMITAČ POUKÁZKA KE KOUPI TEXTILII										
KUS LEDU				NOVINY PORUCHA				PLĚD JMÉNO ZPĚVÁKA LANDY								ČTVRTEK (zkratka) UČINIT ZKU- ŠENĚJŠÍM			
AUTO- NOMNÍ OBLAST (zkratka)			OTEC DOMÁCKÝ JOLANA											ANGLICKY „JEDNA“ OBYVATEL- KA ČÁSTI NĚMECKA					
OSTROV V BAL- SKÉM MOŘI							POPLETA (expresivně) SOLMIZAČNÍ SLABIKA							PŘÍTMÍ ŘÍMSKÝMI ČÍSLICEMI 501					
VELIKÁ JEDEN AŘ						PUSTINÁ LIŠKA DESET DEŠTEK							MARNA HRDINA E. A. POEA						
SVATEBNÍ KVĚTINA					JEDOVATÁ BOJOVÁ LÁTKA STARŠÍ NÁ- ZEV GENU						SLADKO- VODNÍ RYBA ZNAČKA STRONCIA								
UKOČI- ROVAT							SUŠENKY								ESTONSKÝ FILMOVÝ REŽISÉR (Tomis)				
TITUL JA- PONSÝCH CÍSAŘŮ							ZVUKOVÉ BEZPEČ- NOSTNÍ ZÁŘIZENÍ								RŮD TROPIC- KÝCH MRAVENČŮ				

Infocentrum Louny

V PŘÍMÉM
SRDCI
MĚSTA

I O VÍKENDECH

místní informace, redakce
a distribuce městských
periodik,
provoz expozice věže
a chrámu sv. Mikuláše,
prodej jízdenek FLIXbus
a RegioJet,
prodej turistických
a upomínkových předmětů,
pořádání městských akcí

+420 415 621 102

Louny, Pražská 95, 440 01

www.louny.eu

